

loos stellen, het zusje onder dak brengen en voor hun en mijzelf zorgen."

"Ik heb er geen idee in."

"Ik had gehoopt, dat u mij helpen wilde. U had zoo'n sympathie voor die kinderen toen ze hier logeerden."

"Zeker, en die heb ik nog, maar voor jou plan heb ik volstrekt geen sympathie. Wanneer je genegenheid voor dat meisje had opgevat en je wilde met haar trouwen om met haar een gewoon, al was 't dan ook eenvoudig leven te leiden, dan zou ik je de hand boven het hoofd hebben gehouden, zelfs tegenover je moeder en Henri; ik zou er offers voor over hebben gehad, maar nu . . ."

"Oom, ik begrijp u niet. Wil ik dan Rose Marie per se ongelukkig maken. 't Is toch waarlijk geen misdaad, dat ik het gezicht van mijne vrouw tot model wil nemen. Vindt u dat zoo erg?"

"Ik vind het erg, dat je haar als speelgoed wilt gebruiken en voor meer niet. Wanneer je haar tot je vrouw, waarlijk je vrouw wilt maken, dan moet je wenschen dat zij ook door je omgeving gezien en gerespecteerd wordt. Daartoe is noodig dat ze meer leert, dat zij in beschaafder kringen komt."

"Maar oom, mijn vrouw is niet bestemd om in de wereld te schitteren maar om mij . . ."

"Tot model te dienen. Jawel, je denkt alleen aan jezelf en dat is je grootste fout. Als mevrouw Van Haeren heeft Rose Marie recht op een eerbiedige behandeling van je familie en die zal zij nooit krijgen als je 't op deze wijze aanlegt, als jij je moeder dwingt haar toestemming te geven of anders tot een zoogenaamde akte van eerbied — die men liever van oneerbiedigheid moest noemen — over te gaan, als jij er als 't ware groot op gaat een meisje te trouwen uit een kroeg. Jij slaat de wereld in het gezicht maar de klap komt op het meisje neer, en je deed beter haar over te laten aan haar lot, hoe somber en treurig dit ook moge zijn. De verantwoordelijkheid daarvan komt dan niet op jou terug ten minste!"

"Dus oom, u bemoeit er zich niet mee!"

"Volstrekt niet, zooals de zaken nu staan in geen geval."

"En als mama nu bij u komt? Ik heb haar gezegd dat zij bij u informaties kan nemen. Wat zal u haar zeggen?"

"Wat ik jou gezegd heb. Niets meer en niets minder."

"Dan groet ik u oom!"

"En ik groet je terug neef!"

Zoo gingen zij van elkander.

Juffrouw Bol ergerde zich.

"En laat u nu uw neef zoo alleen in den donker heengaan? Hij had even goed hier kunnen blijven."

"Dat had hij ook, als hij wilde."

"Maar heeft u 't hem gevraagd?"

"Neen, dat geloof ik niet!"

"Dokter heeft weer een van zijn buien," gromde juffrouw Bol, die nooit